

GAZİ ŞEHİRDEN KAHRAMAN ŞEHİDİNE...

Uatanımın Asırlık Kahramanı Şanlı Şahin Bey,

Seninle nasıl tanıştığımı anlatarak başlayacağım satırlarıma. Mektuplarda önce hal-hatır sorulur ama cennet ehline halinin güzelliği nasıl sorulur, onu kim tarif edebilir ki? Şehadetin yüceliğine, vatan için ölmenin hep diri kalmak olduğuna inanırız biz. Sen de bunun için geçmedin mi canından? Tanışmamız diyordum... Zihnim heyecandan öyle dağınık ki, ne olur bağışla. Dünyadan cennete seslenmek zor ama yine de deneyeceğim şerefle ve gururla.

Adını ilk duyduğumda soğuk bir kış günüydü. 25 Aralık... Ben küçük bir kızken, okulumuzun bahçesinde sıra olmuş, göndere çekilen al bayrağımıza baka baka ve bağıra bağıra İstiklal Marşımızı okuduk önce. Sonra senin adını duydum: "Şahin Bey..." Sanki bir yerden tanıdık geldi de bu sefer can kulağımı verdim kürsüdeki arkadaşşıma: Mehmet Sait'ti gerçek adın, Antepli Mehmet Sait, yiğit Mehmet Sait, adını peygamberinin adından alan Mehmet Sait... Neden Şahin Bey demişlerdi sana öyleyse? Şahin kuşunu hatırladım birden, göklerde, en yükseklerde gezen, oradan yeryüzünü süzen, konarsa bile hep en tepelere konan şahin. Tam ona yakışan bir ad diye düşündüm. O gün eve gidince anne ve babama sordum seni; gözleri dolarak, göğüsleri kabarak anlattılar. Kahraman arkadaşlarıyla, kalabalık düşmanı aylarca oyalamışsın, hepsini Kilis'e kadar kovalamışsın. Dünyanın bir ucundan şehrini işgale gelenlere yolları dar etmişsin. İki yüz kişilik birliğinden önce on sekiz, sonra sekiz kişi kalmış. Ve sonunda Almalı'da, köprünün başında tek kalmışsın. Niyetin köprüden tek bir düşman dahi geçirmemekmiş. Uatan ateşiyle yanan yüreğinle, dilinde dualarla beklemişsin. Bir yay gibi gerilip arka arkaya indirmişsin toprağına kast edenleri. "Ben yaşarken düşman geçemez." deyip besmelelerle çekmişsin hep tetiği. Mermin bitmiş sonunda, işte o zaman da ayağına kalkıp dağ gibi dikilmişsin karşılarına. Arkadan yetişenler seslenmiş "Geri dön!" diye, aldirmamışsın. "Düşman cesedimi çiğnemedenden geçemez, bu Antep'e giremez." demişsin bir kez daha. Önce kaşından yaralamışlar seni, sonra başından, en son iman dolu göğsünden. Yıkılmamışsın hemen, son gücünü de toplayıp kelime-i şehadet getirmişsin: "Eşhedü En Lâ ilâhe illallah Ue Eşhedü Enne Muhammeden Abdühü Ue Resülü..." Kara haber tez duyulur derler ya; senin kara haberin de duyulmuş hemen Antep'te. Analar, bacılar saçlarını yolmuş, tüm Antep ağlamış sana. Yanan yüreklerinden bir de ağıt yükselmiş:

Şahin'i sorarsan otuz yaşında
Süngüyle vuruldu köprü başında
Çeteler oturmuş ağlar başında
Uyan Şahin uyan, bak neler oldu.
Sevgili Antep'e Fransız doldu.

Seni toprağına emanet eden Antep hem acına hem düşmana dayanmış tam on bir ay. Kanları kurusa da, benizleri solsa da dayanmışlar. Cennet vatandan tek karış vermemek için nice yiğit cennete göçmüş. Ve bu kahramanlıklarıyla tüm yurda örnek olmuşlar, memleketimiz kurtulmuş. Dünya gözüyle göremesen de ruhun hissetmiştir belki, kim bilir? Kur'an-ı Kerim'de de söylendiği gibi ve şüphesiz inandığımız gibi "Allah yolunda öldürülenler için "ölüler" demeyin. Hayır, onlar diridirler, fakat siz bilemezsiniz."

Sanki bu müjdenin sevinci gibi bugün hâlâ ismin duyulur bu topraklarda, onlarca, yüzlerce, binlerce kez. Bazen adını ve gururunu taşıyan bir ilçede, bazen yeni doğan bir bebekte

ama hep gönlümüzde yaşar adın. Dar, yokuşlu sokakların mücadele kokan duvarlarında, Gaziantep Kalesi'nin tepesinde yeryüzünü süzen bir şahin gibi dalgalanan bayrağımızı gördüğümde seni düşünüyorum. Hatıranı yaşatmak için yapılan anıtının önünden her geçtiğimde sanki sesini duyar gibi oluyorum ve yanından bir akşam vakti geçsem bile Allah'ın izniyle hâlâ canından çok sevdiğin şehri koruduğunu hayal edip hiç korkmuyorum. Ve hep teşekkür ediyorum sana. Sen olmasaydın, senin gibi kahramanlar olmasaydı bu bayrak nasıl dalgalanırdı ve ben nasıl bakardım gözlerinin içine özgürce? Kirli eller uzanmaz mıydı vatanıma, namusuma, örtüme?

Bu nasıl yüce bir his böyle, kalbim nasıl da hızlı atıyor bu satırları yazarken... Koca şehrin her sokağında sen, attığım her adımda sen... Bir kez daha sana tüm hemşehrilerin adına teşekkür etmek isterim Şahin Bey. Vatanseverliğinle örnek olduğun tüm kahramanlar adına, yurdum Türkiye'm adına teşekkür ediyorum. Ve sana uğruna can verdiği memleketinin evlatları adına söz veriyorum:

Biz var oldukça vatanımızdaki tüm al bayraklar birer Şahin Bey olacak ve gururla seyredecek bizi, görecekler her türlü işgale, zorluğa, hastalığa tek yürek olup direndiğimizi.

Cennetteki ordumuza minnetimizi ve şükranlarımızı iletir misin?

Ruhunuz şad, gönlünüz rahat olsun. Memleket bize emanet.

Euladınız Sedef